

Geachte commissie,

Voor u staat een Z-moeder. Tegenwoordig hebben we Bam-moeders, draagmoeders, curlingmoeders en ook de Z-moeder. Ik ben Marjolein Willemsen, alleenstaande moeder van 3.

Een Z-moeder **zorgt**. In mijn geval voor mijn jongste zoon, die met een IQ van 145+ een zorgleerling is. Deze zorg wordt echter ervaren als **Zeiken, Zaniken en Zeuren**. Althans, zo voelde het als ik weer eens naar de juf ging om te bespreken dat hij meer uitdaging nodig had, dat hij ongelukkig was omdat hij dingen moest doen die hij allang kon. Dan kon ik de **Zucht** horen dat ik weer eens kwam **zeiken** over de manier waarop school les gaf aan mijn kind.

Of voelde ik dat ik **zeurde** als ik weer eens kwam vragen of hij mee mocht doen met de plusklas. Dat mocht niet omdat hij eerst maar eens moest laten zien dat hij alle werk afmaakte wat hij moest doen i.p.v. een kletspraatje maken met de achterbuurman, zingen of fluiten of een boekje halen en eindeloos droedelen in zijn schriften want het werk was saai. (wellicht doet een van u dat nu ook om uw concentratie vast te houden).

Of voelde ik dat ik aan het **zaniken** was dat mijn kind echt veel meer kon dan hij liet zien op school en dat ik wilde dat ze vooruit gingen toetsen hoe ver hij nou eigenlijk was

En ik eigenlijk maakte ik me vooral **zorgen**, hij bleef achter in groei en niemand kon vinden waarom..... Totdat we afgelopen jaar de overstap gemaakt hebben naar voltijds Hoogbegaafdheids-onderwijs in Oudewater. Hij is in de eerste 6 weken 6 cm gegroeid en in de rest van het jaar nog eens 4 cm. We hebben een ander kind: vrolijk, gezellig aanwezig, vertelt verhalen over school, heeft in de ochtend geen buikpijn meer en speelt met vriendjes na schooltijd (al is dat soms ook een logistieke uitdaging).

Nu zeg ik, **hij kwijnde weg**. Mijn zoon was eenzaam. Hij voelde zich niet begrepen door medeleerlingen en niet door de leraren. Had leershonger en kreeg niet genoeg aangeboden om deze honger te stillen. Hij voelde zich anders en ging zich dom voelen en stom. **Mijn zoon was eenzaam!** Er waren geen kinderen die net als hij hoogbegaafd zijn en hem begrijpen. Even voor het voorbeeld. Mijn zoon heeft meer dan 7 klassen van gemiddeld 33 leerlingen nodig om 1 kind te treffen met een IQ van 140+ En dat moet dan ook nog klikken.

Het initiatief van de Stichting Onderwijs Primair om passend onderwijs op 1 locatie onder te brengen, vind ik persoonlijk een sterke, flexibele en out-of-the-box oplossing die recht doet aan deze groep kinderen.

In het begin bracht ik hem zelf, 4 x dag op-en-neer naar Oudewater, 5 dagen in de week. Gelukkig is hij de jongste en kon ik weg. Al was het pittig voor de twee oudsten om het in de ochtend alleen te moeten doen. Ik moet er niet aan denken dat ik dit had

moeten doen met een baby. Daarnaast ben ik eigen ondernemer en kon me dit veroorloven.

De toekenning van het vervoer was voor ons gezin, mijzelf en mijn medewerkers een verademing. En voelde erg rechtvaardig. Immers een leerling met een IQ van -55 (dezelfde afwijking als mijn zoon de andere kant op) mag ook onderwijs volgen met gelijkgestemden, afgestemd op wat ze kunnen. U kunt zich voorstellen dat ik van het bericht dat het ging stoppen zenuwachtig werd (ja, weer een Z). Hoe zou ik het volgende jaar voor elkaar moeten krijgen?

OV leren reizen? Technisch gezien zal hij dat makkelijk kunnen, maar met 9 jaar ook sociaal? De buurtbus heeft maar 8 plaatsen en laat mensen staan als hij vol is, zou hij dat kunnen oplossen? En zou hij nee durven zeggen als iemand aanbiedt hem dan ernaar toe te rijden (al dan niet met goede bedoelingen)?

Fietsen? 15 km enkele reis door de polder op een kinderfiets door weer en wind, hij is immers wel gegroeid maar nog steeds best klein en zou hij opgewassen zijn tegen problemen onderweg? Lekke band, opgeschoten pubers of een lammetje zien en pardoes de sloot inrijden?

Carpoolen? Ja, een oplossing, al is er nu nog niemand om mee te carpoolen. Maar als dat wel zo is, wat doe ik dan als ik chauffeur ben en mijn kind is ziek? Hem ziek mee heen- en weer nemen? De andere ouders in de steek laten?

Ik besluit mijn **Zenuwen en Zorg** om te zetten in **Hoop** voor een oplossing door hier vanavond te gaan staan. (en nee, een synoniem met een Z heb ik voor deze hoop niet gevonden).

Ik vertrouw erop dat het goed komt met het vervoer, **nee ik vertrouw op u** dat het goed komt na de zomervakantie.

Na vanavond hoop ik samen met u het begrip Z-moeder om te kunnen zetten van zaniken, zeiken en zeuren in **Zegevieren, Zichtbaar zijn en Zin krijgen**

Zegevieren dat ook deze groep kinderen een plek heeft waar ze terecht kunnen voor groei en excelleren met gelijkgestemden

Zichtbaar maken dat ook deze kinderen zorgleerlingen zijn die net zoveel recht hebben op vervoer als hun tegenhangers met een verstandelijke beperking

Zin krijgen in school het uitgangspunt maken voor deze kinderen (en stiekem ook een beetje dat wij onze zin krijgen: een oplossing voor het leerlingenvervoer voor hoogbegaafde kinderen).

Dank u wel!